Па-большэвіцку выканаць абавязацельствы перад дзяржавай

З прамовы сакратара ЦК КП(б)Б тав. Н. Ф. ГІКАЛО на ўсебеларускай нарадзе раённых упаўнаважаных па загатоўках*)

Выкананне абавязацельстваў перад дзяржавай па загатоўцы зярна, ільну, бульбы і другіх прадуктаў з'яўляецца адным з цэнтральных пытанняў нашай работы.

Мы павінны працаваць па выкананню нашых абавязацельстваў перад дзяржавай так, каб з гонарам, па-большэвіцку апраўдаць званне ордэнаноснай рэспублікі. Мы ў гэтым годзе павінны працаваць лепш, чым калі-небудзь. Інакш і не можа быць.

А трэба прама сказаць, што элементы самасупакаення ў асобных арганізацыях ужо маюць месца. І будзе буйнейшай ганьбай і прамым злачынствам, калі мы ў рэзультаце самасупакаення ў такім цэнтральным пытанні, як выкананне абавязацельстваў перад дзяржавай, будзем адставаць.

Рэспубліка атрымала высокую ўзнагароду — **ордэн Леніна. У** барацьбе за заваяванне гэтай узнагароды ваша большэвіцкая работа была адным з такіх участкаў, якія адыгралі велізарную ролю.

Калгасныя масы Беларусі з выключнай сур'ёзнасцю і адказнасцю адносяцца да выканання сваіх абавязацельстваў перад дзяржавай. Калгаснікі Беларусі свае абавязацельствы перад дзяржавай, прынамсі, за апошні рад гадоў выконваюць датэрмінова.

Гэта сведчыць аб велізарным палітычным росце калгаснікаў, аб велізарным выраўшым калгасным актыве, які змагаецца за заможнае культурнае жыццё.

Перад намі ў 1935 годзе стаіць цэлы рад буйнейшых задач. Па-першае, — па хлебу. Мы павінны ў гэтым годзе даць хлеба больш, чым у папярэднія гады. Але ў гэтым годзе мы павінны не толькі даць больш хлеба, але мы абавязаны якасна правесці лепш хлебаздачу. Мы павінны дабіцца не толькі чыстаты і высокагатунковасці здаваемага дзяржаве хлеба, але і закончыць хлебаздачу ў самы кароткі тэрмін.

Мы павінны паставіць работу так, каб кожны калгаснік і аднаасобнік ведаў, што выкананне абавязацельстваў перад дзяржавай з'яўляецца справай выключнага палітычнага значэння, што ён выконвае важнейшыя агульнадзяржаўныя задачы. Трэба дапамагчы калгасніку і працоўнаму аднаасобніку падняцца да ўзроўню гэтых задач. Усе нашы арганізацыйныя і масавыя мерапрыемствы павінны быць сваім астрыём накіраваны на выкананне ў самы кароткі тэрмін і высокаякаснай прадукцыяй сваіх абавязацельстваў перад дзяржавай.

Мы павінны ўжо цяпер пачаць рыхтавацца да гэтай важнейшай кампаніі. Трэба дабіцца, каб складскія памяшканні, прымаючыя зярно, адпавядалі-б свайму назначэнню. Пад'язныя дарогі да складаў, па якіх будуць везці зярно, павінны быць не такімі дарогамі, як раней, калі калгаснік і аднаасобнік садзіцца з возам у яму і крые кіраўнікоў раёна і сельсовета.

Трэба іменна зараз пачаць гэту работу. Вы, як кіраўнікі справы хлебапаставак, павінны і гаспадарча, і палітычна, і культурна паставіць справу так, каб калгаснік і аднаасобнік мог здаваць сваю прадукцыю дзяржаве ў найбольш культурных і добрых умовах.

Ордэн Леніна, які атрымала БССР, — гэта высокая ўзнагарода рабочаму класу і калгаснікам за іх сапраўды совецкую работу і адносіны да дзяржаўных абавязацельстваў і за пераможную барацьбу, якую яны правялі і вядуць з кулакам. Дык давайце нашых ордэнаносцаў-калгаснікаў сустракаць як належыць!

Трэба цвёрда памятаць, што ў нас калгаснік, асабліва за гэтыя 2-3 гады, змяніўся, вырас палітычна, з ім нельга так абыходзіцца, як абыходзіліся ў некаторых раёнах у часе загатовак 1932-33 года асобныя работнікі, калі мы ламалі кулацкі сабатаж.

Трэба цвёрда памятаць, што калгаснік — гэта грамадзянін Совецкай краіны, які паказаў сябе ў барацьбе за соцыялізм, які за сваю работу атрымаў ордэн Леніна. І партыя патрабуе да яго чулых, уважлівых большэвіцкіх адносін.

Некаторыя таварышы супакоіліся, што ў нас цяпер усё добра, што раз, моў, атрымалі ордэн Леніна, то можна, што называецца пачываць на лаўрах. Некаторыя думаюць яшчэ і так: цяпер, моў, калгаснік вырас, няма нам чаго рабіць, ён сам прывязе сваю прадукцыю. Не, таварышы, так не выйдзе. Трэба памятаць, што класавы вораг ёсць і супраціўленне астаткаў класавага ворага ўзмацняецца, і асабліва ў перыяд выканання абавязацельстваў па хлебаздачы, мясаздачы, бульбаздачы. І першейшы абавязак большэвіка — выкарчоўваць і дабіваць класавага ворага, умець на канкрэтных фактах класава-варожай дзейнасці ворага, на выяўленні і выкрыцці гэтых фактаў яшчэ больш падымаць палітычны ўзровень калгаснікаў.

Загатоўчы апарат адыгрывае выключную ролю, бо ён сустракаецца ў сваёй рабоце з мільёнамі калгаснікаў. Вы, як кіраўнікі, павінны быць асабліва пільнымі. Трэба ўзмацніць работу па ўмацаванню загатоўчага апарата, каб у ім не асталося засмечанасці, каб у ім былі правераныя, класава-вытрыманыя работнікі. Праверка і падбор людзей, вывучэнне і вырошчванне сапраўдных большэвіцкіх кадраў ёсць першейшы абавязак комуніста-кіраўніка.

Трэба падкрэсліць, што для нас у гэтым годзе асабліва рашаючая галіна работы — гэта лён. Да сённяшняга дня ў БССР яшчэ не выканан план ільнозагатовак мінулага года. За ўвесь мінулы год мы загатовілі 29 тысяч тон ільнопрадукцыі, але яшчэ недадалі дзяржаве 300 тон. У гэтым годзе мы абавязаны загатовіць 38 тысяч тон ільну. Гэта — выключна вялікая і важная справа. Мы павінны не толькі даць па 9 тысяч тон ільну больш, але і якасна значна вышэй. Для гэтага мы абавязаны правесці велізарную работу, каб безумоўна выканаць гэты план поўнасцю. А даць гэту колькасць мы можам таму, што ўсе палікі гавораць за тое, што калі мы правільна возьмемся за справу, калі мы не сарвём тэрмінаў сяўбы, калі мы своечасова і добраякасна правядзем праполку, уборку і апрацоўку ільну, то план будзе выканан. Для гэтага ў нас ёсць усе магчымасці. Трэба толькі чэсна па-большэвіцку працаваць так, як гэтаму вучыць нас вялікі **Сталін.**

Мы павінны, галоўным чынам, узмацніць работу ў паўночных раёнах. Трэба прама сказаць, што большасць паўночных раёнаў за ўсе гэтыя гады ішлі дрэннявата па ўсіх паказальніках. Паўночная зона адставала па цэламу раду паказальнікаў у сілу таго, што мы не так уважліва займаліся ільном, як хлебам і бульбай.

Бульбы мы павінны ў гэтым годзе даць дзяржаве на 2 тыс. тон больш. Бульбу мы дамо. Бульбу мы ведаем так-жа, як і прэчку, але сапраўднай якасці бульбы яшчэ пакуль няма. Ёсць у нас і навуковыя арганізацыі, якія змагаюцца з хваробамі бульбы, але так, каб мы маглі дабіцца высокай якасці бульбы — гэтага, на жаль, мы яшчэ не дабіліся. Возьмем ураджайнасць. Мы фактычна даём мізэрную ураджайнасць. Мы павінны дабіцца такой ураджайнасці па бульбе, каб здымаць ураджай не менш 800—1000 пудоў з гектара.

Дрэнна з угнаеннямі. Па вывазцы гною, торфу і іншых відаў угнаенняў у нас справа дрэнна атрымліваецца, і ў рэзультаце гэтага нізкая ўраджайнасць.

Вы бачыце, што нават толькі па асноўных відах загатовак — зярно, бульба, лён — барацьба за план, за якасць, за своечасовасць здачы займае ў гэтым годзе выключна вялікае месца.

І трэба сказаць, што ў гэтым годзе ў нас работы прадстаіць больш, чым калі-небудзь, таму што мы павінны выключна добра працаваць.

(ПРАЦЯГ НА 2-й СТАР.).

*) Са «Звязды».

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы